

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Русе, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милена Пейчева

Членове: Александър Иванов
Ралица Герасимова

при участието на секретаря Ева Д.
в присъствието на прокурора Я. Г. И. Г. Д. Г. Я. Г. И. Г. Д. Г.
като разгледа докладваното от Ралица Герасимова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224500600615 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

С присъда от 28.04.2022 г. по НОХД №2505/2021 г., Русенски районен съд, НО, 4 -ти наказателен състав е признал подсъдимите:

Н. Д. Д. за виновна в това, че през месец декември 2018 год. в гр. Русе, като непълнолетна, но след като разбирала свойството и значението на извършеното деяние и могла да ръководи постъпките си, в условията на продължавано престъпление, на три пъти в съучастие с К Р. Р., като извършител, разпространила чрез информационна технология – онлайн мобилни социални мрежи “Инстаграм“ и „Месинджър“ порнографски материали /снимки/, като за създаването им е използвано лице, ненавършило 18-годишна възраст – ГСИ от гр. Русе , поради което и на основание чл.61 от НК я освободил от наказателна отговорност за извършено престъпление по чл. 159, ал. 4, т. 1, вр. ал. 2, вр. чл. 20, ал. 2, вр.чл.63, ал.1, т.3, вр.чл.26, ал.1 от НК.

К Р. Р. за виновен в това, че през месец декември 2018 год. в гр. Русе, в съучастие с Н. Д. Д., като извършител, разпространил чрез информационна технология - онлайн мобилна социална мрежа “Инстаграм“ порнографски материали /снимки/, като за създаването им е използвано лице, ненавършило 18-годишна възраст – ГСИ от гр. Русе, поради което и на основание чл. 159, ал. 4, т. 1, вр. ал. 2, вр. чл.20, ал. 2, вр. чл.36 и чл.54 от НК му наложил наказание шест месеца лишаване от свобода, което на основание чл.66 ал.1 от НК отложил за изпитателен срок от три години и глоба в размер на 500 (петстотин) лв.

С. Д. И. за виновна в това, че през периода от 04.02.2019 год. до 05.02.2019 год. в гр. Русе, като непълнолетна, но след като е могла да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, в условията на продължавано престъпление - на два пъти, разпространила чрез информационна технология - онлайн социални мрежи "Инстаграм" и "Месинджър", порнографски материали /снимки/, като за създаването им е използвано лице, ненавършило 18-годишна възраст – ГСИ, поради което и на основание чл.61 от НК я освободил от наказателна отговорност за извършено престъпление по чл. 159, ал. 4, т. 1, вр. ал. 2, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл.63, ал.1, т.3 вр.чл.26 ал.1 от НК

И. С. И. за виновна в това, че периода от 04.02.2019 год. до 06.02.2019 год. в гр. Русе, като непълнолетна, но след като могла да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, в условията на продължавано престъпление на пет пъти, разпространила чрез информационна технология - онлайн социална мрежа "Месинджър", порнографски материали /снимки/, като за създаването им е използвано лице, ненавършило 18-годишна възраст – ГСИ от гр. Русе, поради което и на основание чл.61 от НК я освободил от наказателна отговорност за извършено престъпление по чл. 159, ал. 4, т. 1, вр. ал. 2, вр. чл.20, ал. 2, вр.чл.63, ал.1, т.3, вр.чл.26, ал.1 от НК.

Със същия съдебен акт подсъдимата И. С. И. била призната за невинна в това, че на 11.02.2019 год. в гр. Русе, по хулигански подбуди, причинила лека телесна повреда на ГСИ, изразяваща се болка и страдание без разстройство на здравето, поради което и на основание чл.304 от НПК РРС я оправдал по повдигнатото обвинение по чл. 131, ал. 1, т. 12, пр. 1, вр. чл. 130, ал. 2, вр. чл.63, ал. 1, т. 4 и т. 6 от НК.

На основание чл.189, ал.3 от НПК всяка от подсъдимите Н. Д. Д., С. Д. И. и И. С. И. да заплатят в полза на държавата сумата от 773,40 лв. за разноси на досъдебното производство в полза на ОД на МВР-Русе и сумата от 25 лв. за разноси в съдебно заседание по сметка на бюджета на съдебната власт.

На основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимият К Р. Р. бил осъден да заплати в полза на държавата сумата от 78 лв. за разноси на досъдебното производство в полза на ОД на МВР-Русе и сумата от 25 лв. за разноси в съдебно заседание по сметка на бюджета на съдебната власт.

Срещу присъдата в законоустановения срок е постъпил протест от прокурор при РРП, с който се претендира за отмяна на присъдата в оправдателната и част, както и за нейното изменение – по отношение на подсъдимите Н. Д., И. И. и С. И. касателно освобождаването от наказателна отговорност по реда на чл.61 от НК за извършеното престъпление по чл. 159, ал. 4, т. 1, вр. ал. 2, вр. чл.20, ал. 2, вр.чл.63, ал.1, т.3, вр.чл.26, ал.1 от НК.

Постъпила е и въззивна жалба от подсъдимите Н. Д. и К Р. чрез упълномощения им защитник. В жалбата се излагат доводи за неправилност на първоинстанционния акт. Сочи се на доказателствена необоснованост по отношение обвинението за извършено от тях престъпление по чл. 159, ал. 4, т. 1, вр. ал. 2, вр. чл.20, ал. 2, вр.чл.63, ал.1, т.3, вр.чл.26, ал.1

от НК. Алтернативно се сочи на наличието на основания за приложението на чл.9, ал.2 от НК. Моли се присъдата да бъде отменена и двамата да бъдат оправдани по повдигнатото им обвинение.

В разпоредително заседание въззивният съд по реда на чл.327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимите и свидетели, изслушването на експертизи и ангажирането на други доказателства.

Пред въззивния съд представителят на Русенска окръжна прокуратура посочва, че присъдата на РРС е незаконосъобразна, доколкото е било допуснато съществено процесуално нарушение. Конкретизира се, че изцяло досъдебното производство е било проведено от некомпетентен орган, което обстоятелство не е било съобразено от съда при провеждане на разпоредителното заседание. Допълнително сочи процесуално нарушение изразило се в постановяване на присъда извън рамките на повдигнатото с обвинителния акт обвинение – направена привръзка с чл.20, ал.2 от НК по отношение на подсъдимите С. И. и И. И.. Моли атакуваният съдебен акт да бъде отменен, а делото върнато на РРС за ново разглеждане от стадия на разпоредителното заседание.

Защитниците на подсъдимите се присъединяват към доводите на представителя на държавното обвинение и направеното от него искане.

Подсъдимите споделят казаното от защитниците си.

Русенски окръжен съд, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните, и след като в съответствие с чл.314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира, че са налице основания за нейното отменяване и за връщане на делото на РРС за ново разглеждане, като съображенията в последната насока се свеждат до следното:

В рамките на производството пред първоинстанционния съд са били допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, водещи до накърняване на подсъдимите, конкретно – изцяло следва да се споделят съображенията на представителя на държавното обвинение развити в рамките на съдебните прения пред въззивната съдебна инстанция.

В рамките на досъдебното производство Н. Д. Д., С. Д. И. и И. С. И. са били привлечени към наказателна отговорност за извършени престъпления по чл. 159, ал. 4, т. 1, вр. ал. 2, вр. чл.63, ал.1 от НК. Систематичното място на престъплението с правна квалификация чл.159 от НК е в глава II, раздел VIII от наказателния закон и с оглед императивните предписания на процесуалния закон, в частност разпоредбата на чл.194, ал.1, т.1а от НПК разследването касателно това обвинение е следвало да се реализира от следовател. В този смисъл и всички действия по разследването извършени от органите на досъдебното производство в предсъдебната му фаза, включително и привличането на обвиняемите лица, съответно се явяват незаконосъобразни, извършени от некомпетентен разследващ орган. При липса на годно обвинение съответно следва да се приеме и наличието на нарушение визирано в чл.249, ал.4, т.1 от НПК. Последното се явява съществено и отстранимо и налага връщане на делото му в предходната процесуална фаза, в

стадия на разпоредителното заседание, при което съответно новия съдебен състав да се произнесе по реда на чл.249, ал.1 от НПК.

На второ място настоящата въззивна инстанция констатира, че на собствено основание първоинстанционният съдебен състав е допуснал и собствено съществено нарушение на процесуални правила, което макар и да е неостранимо към настоящия момент следва да бъде посочено от въззивната инстанция.

По-конкретно към датата на провеждане на съдебното производство, подс. Н. Д., род. на 08.12.2003 г. и подс. С. И., род. на 11.10.2004 г. са били непълнолетни, навършили шестнадесет годишна възраст. В този смисъл спрямо воденото срещу тях наказателно производство на това основание са били приложими Особените правила за разглеждане на дела за престъпления, извършени от непълнолетни (част V, глава тридесета от НПК).

Съгласно чл. 392, ал.1 и ал.2 от НПК в случаите на разглеждане на дела, по които подсъдимите лица са непълнолетни съдът задължително призовава родителите им, които от своя страна разполагат с процесуалните възможности да участват в събирането и проверката на доказателства и да правят искания, бележки и възражения. В конкретния случай първоинстанционният съдебен състав е нарушил цитираното императивно изискване като за датата на съдебното заседание е призовал единствено и само подсъдимите, техните защитници и пострадалата ГИ дружества, без да е изпълнил задължението си да призове родителите на Д. и С. Посоченото изискване на процесуалния закон е императивно, като нарушаването му пряко води до накърняване на правата на непълнолетните подсъдими (в последната насока са и задължителните предписания, съдържащи се в Постановление № 6 от 30.X.1975 г., Пленум на ВС). Изрично в задължителната за съдилищата съдебна практика (в тази си част все още е в сила – вж. Тълкувателно решение № 1 от 24 януари 2022 г. по Тълкувателно дело № 1/2018 г.) се сочи, че *„Когато делото се разглежда по обичия ред поради извършване на престъплението от непълнолетен в съучастие с пълнолетен, следва да се спазват особените правила относно събирането на данни за личността на непълнолетния, призоваването на законните му представители...“*

Допуснатото и анализирано по – горе процесуално нарушение е от категорията, визирана в чл.348, ал.3, т.1 от НПК и същото не може да бъде отстранено при въззивното разглеждане на делото, предвид което се налага делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на РРС от стадия на разпоредителното заседание.

Водим от всичко изложено и на основание чл.334, т.1 от НПК, вр. чл.335, ал.2 от НПК, **Русенски окръжен съд**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда от 28.04.2022 г. по НОХД №2505/2021 г., Русенски районен съд, НО, 4-ти наказателен състав.

ВРЪЩА делото на РРС за ново разглеждане от стадия на разпоредителното

заседание.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____